

“मीठे बच्चे— तिमी रूहानी समाजसेवी हौ, तिमीले यस दुनियाँलाई सुख, शान्ति र पवित्रताबाट सम्पन्न बनाउनको लागि आफ्नो तन-मन-धन सफल गर्नु छ।”

प्रश्न:— मायामाथि विजय प्राप्त गर्नको लागि तिमी बच्चाहरू सँग कुनचाहिँ हतियार छ? त्यस हतियारलाई प्रयोग गर्ने विधि के हो?

उत्तर:— मायामाथि विजय प्राप्त गर्नको लागि तिमीहरू सँग “स्वदर्शन चक्र” छ। यो कुनै स्थूल हतियार होइन, मनबाट मनमनाभव बन। हम सो, सो हम मन्त्रलाई याद गर, यस विधिबाट मायाको गला काटिने छ। तिमी मायाजित बनेर चक्रवर्ती राजा बन्छौ।

गीत:— इस पाप की दुनियाँ से कहीं और ले चल...

ओम् शान्ति। तिमी ब्रह्मा मुख वंशावलीहरूले मात्र जान्दछौ, यो कलियुगी पापको दुनियाँ हो र सत्ययुग अवश्य पुण्यको दुनियाँ हो। बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ, जो मनुष्य पुण्य आत्माहरू हुन्छन् उनीहरूलाई राम्रो जन्म मिल्छ। पाप आत्मालाई नराम्रो जन्म मिल्छ। अहिले यो त हो नै पाप आत्माहरूको दुनियाँ। यो ज्ञान तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ। शान्तिधामलाई नै परमधाम भनिन्छ। यो हो दुःखधाम। यो सृष्टि सत्ययुगमा सुखधाम थियो। अब हामीलाई शान्तिधाम जानु छ, फेरि सुखधाममा आउनु छ। सुखधाममा पवित्रता, सुख, शान्ति तीनै हुन्छ। यस दुःखधाममा छ अपवित्रता, दुःख, अशान्ति। यी तीनै कुरालाई जान्नु पर्छ। जब भारतवर्षमा यी तीनै चीज हुन्छन् तब नै त्यसलाई सुखधाम भनिन्छ। अहिले तिमीहरू तन-मन-धन सबै बाबामाथि बलि चढाउँछौ। तन-मन-धनले तिमीहरू ईश्वरीय सेवा गर्छौ। तनले पनि सेवा गर्न सकिन्छ हैन। समाजसेवीहरू तनको सेवा गर्छन्। कसैले धनको पनि सेवा गर्छन्। तर मनको सेवा यस दुनियाँमा कसैले पनि गर्न जानेका छैनन्। मनमनाभवको अर्थ पनि बाबाले आएर बताउनुहुन्छ। म परमपिता परमात्मालाई याद गर मबाटै तिमीले सुखको वर्सा लिनु छ। मनमनाभव अर्थात् सबैको बुद्धि बाबाको साथमा लागि रहोस्। यस्तो अरू कोही मनुष्य छैन जसले यो भन्न सकोस्। तन र धनले सेवा त गर्छन् तर मनले कसैले पनि गर्न सक्दैनन्। मनुष्यहरू भन्दछन्— मन शान्त कसरी हुन्छ? अब मन र बुद्धि हुन् आत्माका अंगहरू, त्यस्तै यी कर्मेन्द्रियहरू शरीरका अंगहरू हुन्। तब नै बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ— स्वदर्शन चक्रलाई याद गर। आफ्ना पिता र सुखधामलाई याद गर, यस दुःखधामलाई भूल। यो भयो मनको सेवा, जुन जसले गर्छन् उनैले माया माथि विजय प्राप्त गर्नेछन्। मायाको शिर काटिने छ। यस्तो होइन, स्वदर्शन चक्रबाट कुनै मनुष्यको शिर काटिन्छ। देवताहरूको यस्ता अलंकार हुँदैनन्, जसबाट कुनै पाप होस्।

मनुष्यहरू मान्दछन्— कृष्णले स्वदर्शन चक्रबाट गला काटेका थिए। यो त पापको काम भयो। देवताहरूले यस्तो काम गर्न सक्दैनन्। स्वदर्शनचक्र कुनै शिर काट्नेको लागि होइन। यो हो मायामाथि विजय पाउनको लागि। स्वदर्शनचक्र घुमाउनाले हामी देवता बन्नेछौ। मायामाथि विजय प्राप्त गर्न सक्छौ। यसै स्वदर्शनचक्रबाट तिमी मायामाथि विजय पाउँछौ। यो नै तिम्रो हतियार हो। शंख हो

बजाउनको लागि। ज्ञान मिलेको छ हैन। स्वदर्शनचक्र कसरी घुमाउने, यो सिकाइन्छ। तब तिमी चक्रवर्ती राजा बन्ने छौ। अब हामी शान्तिधाम जाँदैछौं, फेरि सुखधाममा आउने छौ। यो बाबाले सिकाउनु भएको हो। स्वदर्शनचक्रधारी बाबा बाहेक अरू कसैले बनाउन सक्दैन। अहिले तिमी ईश्वरका वंशावली हौ, फेरि बन्ने छौ विष्णुका वंशावली। स्वदर्शनचक्रको अलंकार पनि विष्णुलाई दिइएको छ। तिमी हौ पुरुषार्थी। तिमीहरूलाई थाहा छ— स्वदर्शनचक्र घुमाउनाले हामी देवता बन्नेछौं। यसै स्वदर्शनचक्रबाट नै तिमी मायाजित बन्छौ यो तिमी्रो हतियार हो। शंख हो बजाउनको लागि। ज्ञान मिलेको छ हैन। स्वदर्शनचक्र कसरी घुमाउनु पर्छ त्यो सिकाइन्छ। यसबाट तिमी चक्रवर्ती राजा बन्ने छौ। अब हामी शान्तिधाममा जाँदैछौं, फेरि सुखधाममा आउने छौं। यो बाबाले सिकाउनु भएको छ। स्वदर्शन चक्रधारी बाबा बाहेक अरू कसैले बनाउन सक्दैन। अब तिमी ईश्वरका वंशावली हौ फेरि बन्ने छौ विष्णुका वंशावली। स्वदर्शन चक्र घुमाउनाले हामी विष्णु कुलमा जानेछौं। यो त धेरै सहज छ कसैलाई सम्झाउन। शान्तिधामलाई याद गर जुन बाबाको घर हो, जहाँबाट आत्माहरू आउँछन्। अहिले त नर्क छ, अब जानु छ स्वर्गमा। बाबालाई याद गर्नाले सबै विकर्म विनाश हुन्छ। तर बाबा सँग पूरा योग छैन भने धारणा हुँदैन, फेरि कसैलाई सम्झाउन पनि सक्दैनन्।

तिमी ब्रह्मा मुख वंशावली ब्रह्माकुमार, कुमारीहरू हौ। जो पवित्र रहन्छन् उनै बी. के. हुन्। जो पवित्र रहन सक्तैनन् उनीहरू ब्रह्मा मुख वंशावली शिव बाबाका नाति-नातिनी कहलाउन सक्दैनन्। क्रोध, लोभको कुरा बेग्लै छ। तर जो पवित्र रहन सक्दैनन् तिनीहरूलाई ब्राह्मण भन्नु पनि गलत हुन्छ। तिनीहरू ब्राह्मण कुलका नै होइनन्, जसमा विकार छ वा विकारमा जान्छन्। तिमी सम्झाउन सक्छौ— हामी त पवित्र रहन्छौं तर जो विकारी बनेर खराब हुन्छन्, तिनीहरू ब्राह्मण कहलाउने हकदार हुँदैनन्। विकारमा जानु पतित बन्नु हो। यस्ता पतित यहाँ आउन सक्दैनन्। तर पनि कारण अकारण यहाँ आउन दिनु पर्छ। अहिले हेर, घर बनाउनेहरू अवश्य सबै पतित मनुष्य छन् हैन। तर ब्राह्मणहरू त यो काम गर्दैनन्। त्यसैले तिनीहरूबाट काम लिनु पर्छ। कोही मदतगार बन्छन् भने उनीहरूलाई बस्न दिनु पर्छ। वास्तवमा पतित बस्न सक्दैनन्। यो हो पावन बन्ने स्थान, पतित त अवश्य आउँछन्। भारतवर्ष पावन थियो, स्त्री-पुरुष दुवै पवित्र रहन्थे। लक्ष्मी-नारायण, स्त्री-पुरुष दुवै सम्पूर्ण पवित्र थिए। हामी स्वयं उनको महिमा गछौं। तिमी हौ अहिले संगमयुगी। संगमयुगमा बाबा आउनुभएर पतितबाट पावन बनाउनुहुन्छ। विकारमा जानेहरूलाई पतित भनिन्छ। संन्यासीहरूले यो विषलाई छोड्छन्। तब नै पतितहरू उनीहरूलाई ढोक्छन्। विकार अक्षर धेरै खराब छ। निर्विकारी अर्थात् भाइसलेस। विकारलाई भनिन्छ भिसस। वेश्यालय हो। बाबा भन्नुहुन्छ— म कल्प-कल्प संगममा आएर पतितबाट पावन बनाउँछु, लायक बनाउँछु। पावन दुनियाँको मालिक बनाउँछु। स्वर्गको मालिक त स्वर्गका रचयिताले नै बनाउनुहुन्छ नि हैन।

बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— देवताहरू कति सम्पन्न थिए। अब त टुहुरा बनेका छन्। यो हो दुःखदायी दुनियाँ। सबै एक अर्कालाई दुःख दिँदै रहन्छन्। पहिलो नम्बरको दुःख हो— काम कटारी चलाउनु

जसबाट आदि-मध्य-अन्त दुःख मिल्छ। यस दुःखधाममा कसैलाई पनि शान्ति मिल्न त असम्भव छ। यो सारा दुनियाँको प्रश्न छ हैन। यतिका संन्यासीहरू पवित्र रहन्छन् तैपनि सारा दुनियाँ तमोप्रधान भइसकेको छ। केवल उनीहरू मात्र पवित्र बन्छन्, त्यसैले पतित मनुष्यहरू उनको सेवा गर्छन्। भोजन दिन्छन्, महल आदि बनाएर दिन्छन्। त्यसैले जो पवित्र बन्छन् उनको नाम प्रख्यात हुन्छ। बाबाले पनि यी विकारहरूमाथि विजय प्राप्त गराउनुहुन्छ। हम सो पूज्य देवता थियौं— यो सबै भुलिसकेका छौ। निर्विकारी देवी-देवताहरूको घराना चल्छ। सोध्दछन्— त्यहाँ जन्म कसरी हुन्छ? त्यो त त्यहाँको जे जस्तो रीति-रिवाज हुन्छ त्यसै अनुसार हुन्छ। पहिले तिमी बाबा सँग राजयोग सिकेर राज्य-भाग्यको वर्सा त लेऊ। बच्चा कसरी जन्मिन्छ होला भनेर पनि सोध्नु आवश्यक छैन। वंशावली त चलिहाल्छ। ती संन्यासीहरूको संन्यास हो रजोप्रधान। देवताहरूको संन्यास हो सतोप्रधान। संन्यासी त विकारबाट जन्म लिएर फेरि निर्विकारी बन्ने पुरुषार्थ गर्छन्। त्यो हो निर्विकारी दुनियाँ, यो हो विकारी दुनियाँ। विकारी मनुष्यलाई यो ख्याल रहन्छ, विकार विना दुनियाँ कसरी चलन सक्छ! जस्तो उनीहरूको दृष्टि त्यस्तै सृष्टि लाग्छ।

बाबाले कति असल बनाउनुहुन्छ। लक्ष्य त बुद्धिमा रहन्छ नि हैन। भगवान्ले हामीलाई आफू समान भगवती-भगवान् बनाउनुहुन्छ, मतलब मास्टर भगवान भयौ, फेरि देवता बन्नु छ। मास्टर भगवान बनेर बाबाको घरमा जानु छ। जसरी ती (देवता) पावन छन्, तिमी पनि याद गर्दा-गर्दा पावन बन्छौ। फेरि पावन दुनियाँमा आउँछौ। त्यहाँ दुःखको नाम निशान हुँदैन। मनुष्य यस्ता बन्छन् जसकारण पावन बन्नको लागि गुरु गर्नु पर्छ। आजकल त विकारी पतितलाई पनि गुरु बनाउँछन्। गृहस्थी पतित गुरुले के पावन बनाउँछन्? केही पनि समझ छैन। बाबालाई चिन्दैनन्। यो हो अनाथको दुनियाँ। सत्ययुग हो नाथको दुनियाँ किनकि देवी-देवता धर्म त नाथले स्थापना गर्नु भएको हो। जब नाथका बन्छौ तब सनाथ हुन्छौ। अहिले तिमी ईश्वरीय विद्यार्थी हो। भगवानुवाच— केवल एक अर्जुनको लागि मात्र थिएन, संजय पनि थिए। त्यसैले अब तिमीले बाबाको श्रीमतमा चलनु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— श्रेष्ठ बन। यस ड्रामालाई पनि बुझ्नु छ। रचयिता, निर्देशक हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा शिव। उहाँले ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई पनि रचनुहुन्छ र उनीहरूलाई निर्देशन दिनुहुन्छ, फेरि ब्रह्माको माला बदलिएर रुद्र माला, अनि विष्णुको माला बन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— केवल म पितालाई याद गर र स्वर्गलाई याद गर तब यस्ता लक्ष्मी-नारायण बन्छौ। यो हो सच्चा कमाई। मनुष्यहरूलाई कर्म अनुसार नै जन्म मिल्छ। अब बाबा यस्तो श्रेष्ठ कर्म सिकाउनुहुन्छ। यहाँ छ श्रीमतमा चलेर श्रेष्ठ बन्ने कमाइ। अन्य सबै त माटोमा मिल्छन्। देह-अभिमान पनि छोड्नु छ। हामी बाबाका बनेका छौं, बाबाको पासमा जान्छौं। यो आत्माले भन्छ— बाबा हामी हजुरको यादमा रहेर विकर्महरूलाई काट्ने छौं। फेरि हजुरले हामीलाई स्वर्गमा पठाउनु हुन्छ नि हैन! नर्कको विनाश, स्वर्गको स्थापना त हुन्छ हैन। महाभारी लडाइँ सम्मुख छ। यसमा पनि मुक्ति-जीवन मुक्तिका ढोका खुल्छन्। यहाँ त हेर, बस्दा-बस्दै रोग लाग्छ। त्यहाँ त सधैं आराम नै आराम हुन्छ। यो त दुःखधाम हो, त्यसैले सुखधामको लागि पुरुषार्थ गरिन्छ। त्यहाँ माया छँदै छैन। देह-अभिमान हुँदैन।

सम्झन्छन्- हामी आत्मा हौं, यो शरीर अब बूढो भएको छ, अर्को लिनु पर्छ। त्यहाँ हामी बाबाको समीप जानु पर्छ भन्ने ज्ञान रहँदैन। यो ज्ञान तिमीहरूलाई यस समयमा छ। हामी फर्केर जानु छ बाबाको पासमा, फेरि बाबाले स्वर्गमा पठाउनुहुन्छ। शरीर निर्वाह अर्थ कर्म पनि गर्दै गर।

तिमी जति आज्ञाकारी, बफादार रहन्छौ त्यति उन्नति हुन्छ। श्रीमतबाट श्रेष्ठ बन्नु छ। सपूत बच्चाहरूको काम हो बाबाबाट पूरा वर्सा लिनु। अहिले लियौ भने कल्प-कल्पान्तर लिंदै रहनेछौ। अहिले लिएनौ भने कल्प-कल्पान्तर वर्सा लिन सक्दैनौ। तिमी बच्चाहरूको अगाडि सारा दुनियाँ कंगाल छ। सबै माटोमा मिल्छ। निर्धन बन्छन्। तिमीहरू सच्चा कमाइ गछौ सचखण्डको लागि। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीहरू मेरो घरमा आउनु पर्छ, त्यसैले त्यस घरलाई पनि याद गर। घरको मालिकले नै बताउनुहुन्छ तिमी मेरो घरको मालिक थियौ। अब फेरि घरलाई याद गर। ड्रामा पूरा हुँदैछ, कति सहज छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता, बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) आज्ञाकारी, वफादार र सपूत बनेर बाबा सँग पूरा वर्सा लिनु छ। श्रीमत अनुसार श्रेष्ठ कर्म गरेर सच्चा कमाई गर्नु छ।
- २) सम्पूर्ण निर्विकारी बनेर सच्चा ब्राह्मण बन्नु छ। पावन बनेर स्वयंलाई पावन दुनियाँको लायक बनाउनु छ।

वरदान:- “मेरा बाबा” यस संकल्पद्वारा हर कदममा मदतको अनुभव गर्ने निश्चयबुद्धि भव

द्रामानुसार जो पक्का निश्चयबुद्धि छ, दिलमा संकल्प गर्छ- बाबा मेरो, म बाबाको, यस्ता बच्चाहरूलाई स्वतः मदत मिल्छ। केवल सच्चा दिलबाट भन “मेरो बाबा” अनि हर कदममा मदतको अनुभूति भइरहन्छ। जुन बच्चाहरूको एक बाबासँग अटुट प्यार छ, उनीहरूलाई कुनै पनि कुराले रोक्न सक्दैन। बाबाको प्यारले सबै कुराबाट पार गराइदिन्छ। उनीहरू उडिरहन्छन्।

स्लोगन:- सदा बाबाको लाइट माइट भित्र रह्यौ भने माया तिमी सामुन्ने टिक्न सक्दैन।